

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani.

ACTIVITĂȚEA

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RĂSPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Crăciunul nostru.

Fiecare popor, fiecare țară, fiecare oraș, până și fiecare sat își are datinele sale, care-l caracterizează. De aceste nu se desparte, ci le împlinește și le folosește cu toată punctualitatea, aple-se în stare de bucurie sau, copleșit de lipsurile ce-l apasă, în tristețe.

Nici o sărbătoare de peste an nu se așteaptă cu atâta dor din partea poporului Român ca Crăciunul. Poporul nostru își are datinele sale, care-i arată originea și îi aduc aminte de strămoșii lui; durere că bunele însușiri ici-colea, și mai cu samă la orașe, încetul cu încetul dispar, sau apoi se împistrițează cu datini străine, pe cari cu atâta ușurătate și-le însușește.

Apropierea Crăciunului stărnește o bucurie nemărginită mai cu seamă la copii, cari privesc în această sărbătoare o zi însemnată, întrucât li-se dă prilej a merge din casă în casă colindând și urând fericire celor ce i-a cinstit cu colăței, nuci, mere și altele.

Înălțătoarele sărbători ale Crăciunului nostru involuntar dau impuls simțimentelor noastre religioase se se manifeste. Și noi cu bucurie dăm curs liber acestor simțimente, pentru că biserica ni-le-a dat, și noi trebuie să fim recunoscători bisericii de care, a fost, este și va fi legată soarta viitorului nostru.

Înainte de nașterea lui Christos lumea gemea sub jugul despotismului Roman, care nu cunoștea alte arme pentru răspândirea culturii și civilizației decât ferul și focul. Dreptul popoarelor se măsura cu sabia, frățietatea

era un ce necunoscut, egalitatea era un scut pentru o anumită clică de oameni legați între ei prin interese particulare. Cu un cuvânt zis, starea lumii de atunci era putredă și stricată, nu numai după natura firei ci și după simțul moral.

Cine putea da pept cu puternicii împărați de atunci și cu iudeii de atunci îngâmfaiți și conservativi în obiceiurile lor, decât singur numai *Împăratul Cerurilor*, care din iubirea sa cea nemărginită, la împlinirea vremii, trimite pe fiul său să ie trup omenesc, în chip de rob, ca cel mai umilit, și să nască nouă *Mântuitorul* în peștera din Viflaim.

O stea neobicinuită se arată atunci pe firmamentul răsăritului, pentru că a răsărit nouă lumina cunoștinței, făcând pe cei ce se închinau stelelor să se închine soarelui dreptății, *Mântuitorului nostru Isus Christos!* Ingerii cu păstorii vestesc în lume evenimentul cel mare, cântând: *»Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace și între oameni bunăvoie«*. Magii se duc să i-se închine celui nou născut, ducându-i daruri: aur, smirnă și tămâie.

Împărații cei puternici se cutremură și inimile cărturarilor și fariseilor egoști se turbură. Puterea lui Dumnezeu însă învinge, și neamul omenesc se mântuiește din robie, pentru că de odată cu nașterea lui Christos, se nasc: *Credința, iubirea și speranța creștinească, cari umplu de idealuri sufletele cele înșelate după lumină, adevăr, dreptate, frățietate, egalitate și pace între popoare.*

O lume nouă se formează, un nou curent de idei, și o nouă viață în spre fericire!

De aceea sărbătorile Crăciunului nostru aduc bucurie mare nu numai bătrânilor, tinerilor ci și pruncilor, și la toți casnicii familiilor noastre. În urma acestui eveniment plin de nădejdi o mulțime de datini și obiceiuri frumoase ne-a rămas dela părinții nostri la aceste sărbători înălțătoare și datorință sfântă avem să le păstrăm și nevătămate să le lăsăm spre moștenire următorilor nostri! Pe lângă păstrarea acestora și cercetarea bisericii noastre, să păstrăm cu sfințenie credința, dragostea și nădejdea în Dumnezeu, așa precum ne-a învățat Christos fiul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut pentru noi și ne-a mântuit din robia păcatului! *Fie, ca și poporul nostru, fără deosebire de confesiune, stare și rang, pătruns de aceste învățături, să trăiască în înțelegere frățiască între sine!*

Cu aceste, dorim tuturor cetitorilor nostri sărbători fericite!

„Activitatea“.

Cu numărul de față încheiem al doilea an de muncă și cu ajutorul lui Dumnezeu și al amicilor de principii vom continua și mai departe.

Ca și până acum, vom sta la dispoziția publicului neîndreptățit, vină plânsorile dela ori și cine și contra ori și cui, vom da loc și întâmpinării obiective și îndreptățite.

Scurt, »Activitatea« va fi și pe viitor tot așa de neatârătoare și nu va servi cultul personal, ținându-se strict de programul său inaugurat la prima sa apariție.

Pe lângă aceste principii, deschide nou abonament pe anul 1903, cu prețurile de până acum:

Pe an 6 cor., pe jumătate an 3 cor., ear pentru plugari — țărani numai 4 cor. pe an.

Rugăm pe onorații nostri abonați și sprijinitori a grăbi cu reînnoirea abonamentului pe 1903, ear restanțierii să binevoiască a se cuita în cel mai scurt timp cu sumele ce ne datoresc, încunjurând alte neplăceri.

Redacția și Administrația.

Un răspuns.

Foaia din Arad vrea să ne scoată vinovați pentru atentat săvârșit asupra conștiinței deputaților sinodali, fiindcă în primul din numărul 139 al ziarului nostru lansasem idea, că la noua alegere de episcop ar fi bine dacă sinodul din Arad ar urma calea pe care a urmat-o la 1874 congresul național-bisericesc, când într'alt cas, analog cu cel de acum dela Arad, în locul neconfirmatului metropolit a ales o persoană agreată și binevăzută la factorii decizători.

Foaia dela Arad se află pe punct greșit de vedere, când pune chestia astfel: Avem ori n'avem drept de alegere? Și fiindcă avem acest drept, vom lupta, că dreptul să ne fie respectat; pentru-că n'avem decât să ne întoarcem moneta, și să punem întrebarea astfel: Are ori nu are și guvernul țării drept de a refusa propunerea de întărire, atunci când alegerea cade pe o persoană lui neagreată? și suntem în

FOIȘOARA

28 Noemvrie.

(Urmare.)

Iată, d-lor, propunerea ce trebuie făcută din partea biuroului, care ne reprezintă pe noi toți; și în materie de asemenea propuneri nu trebuie să facem politică.

Tot de odată cred că e bine ca tot biurul să comunice din partea noastră că Adunarea, în unanimitate, simte de datorie a face mulțumirile și felicitările ei Marelui Imperator Alexandru II. (Aplause).

Propunerea lui George Vernescu a fost admisă în unanimitate.

Adunarea a delegat apoi o comisiune, aleasă din sinul ei, prin tragere la sorți, care împreună cu biurul să prezinte felicitările ei Măriei Sale Doamnei Elisabeta

Această comisiune era compusă din deputații:

Petre Zamfirescu, Ion Fundescu, R. N. Locusteau, Pană Buescu, G. Fulger, G. Tacu, G. Cantili, N. Furculescu, H. Zugrăvescu, M. Burileanu, I. Poenaru, N. Constantinescu, C. Fusea, D. Genescu, G. Hasnas, P. Arbore, I. Carabatescu, C. Lecca, I. Sturdza, I. Ionescu.

Conform votului Camerei, biurul a trimis Domnitorului următoarea adresă de felicitare:

»Adunarea deputaților, în unanimitate, exprimă Măriei Tale călduroasele ei felicitări pentru strălucita victorie dela Pleva. Ea declară că armata română și Comandantul ei suprem au bine-meritat dela Patrie.

»Adunarea roagă pe Măria Ta să facă a se agree de Maiestatea Sa Impăratul Alexandru al II-lea, viile sale felicitări pentru glorioasa izbândă a armatelor lui.

»Să trăiască Măria Ta!

»Să trăiască Maiestatea Sa Alexandru al II-lea!

»Să trăiască armatele aliate!»

Biurul și comisiunea Camerei prezentându-se apoi și la palat, Măriei Sale Doamnei, președintele C. A. Rosetti a rostit, în numele Adunării, următoarele cuvinte:

»Camera deputaților a votat astăzi în unanimitate că armata română și viteazul ei conducător au binemeritat dela Patrie.

»Reprezentanții națiunii ne-au făcut onoarea de a ne însărcina încă, de a prezenta înălțimei Tale felicitările și simțimentele lor de devotament pentru Măria Ta, care, pe când Ilustrul Căpitan conducea armata română la glorie, ca o mamă duiosă vindecă ranele oștenilor și-i retrimitea astfel, veseli și puternici, la nouă biruințe.

»Să trăiți Măriile Voastre, pentru a iubi și a fi iubiți«.

La felicitările Adunării, Domnitorul a răspuns prin următoarea telegramă:

»Felicitările, ce Mi-a trimis Adunarea deputaților, sunt cu deosebire scumpe inimii Mele de Domn și de oștean român.

»Memorabilul triumf dela Plevna va deschide, sper, o nouă eră de mândră dezvoltare și înflorire pentru iubita noastră Patrie.

»Puternicul și binevoitorul nostru vecin, Maiestatea Sa Impăratul Alexandru al II-lea, cu a căruia glorioasă armată oștirea română și-a amestecat sângele, a fost foarte simțitor pentru sentimentele ce i-a exprimat Adunarea deputaților României.

»Fiți interpretul simțimentelor Mele de grațitudine către mandatarii țării«.

CAROL.

La Senat, știrea despre căderea Plevnei n'a fost comunicată în mod oficial.

După deschiderea ședinței, dela 29 Noemvrie, Dimitrie Brăteanu, vice-președinte al Matorului Corp, care presida acea ședință, a a sezistat Senatul despre adresa de felicitare ce urmează a fi trimisă Domnitorului pentru gloriosul fapt de arme al armatelor aliate.

La acest scop, ședința a fost suspendată. La redeschidere, Dimitrie Brăteanu a dat cetire următorului proiect de adresă:

»Prea Înălțate Doamne,

Partea ce a luat armata română la căderea Plevnei a umplut inimile tuturor Românilor de bucurie și de o legitimă mândrie națională.

Eroismului Măriei Tale și al oștenilor Români datorim reînnoirea gloriei străbune.

În fața acestui fapt mareț, Senatul, în unanimitate, prezintă Măriei Tale viile sale felicitări și aduce omagiul devotamentului său.

Să trăiți Măria Ta!

Să trăiască România!»

Senatul a aprobat această adresă prin aplause generale și prelungite.

Tot de odată, Senatul a dat autorizare biuroului său ca să prezinte felicitări Măriei Sale Doamnei.

La telegrama Senatului, Domnitorul a dat următorul răspuns:

»Armata și Eu suntem recunoscători pentru felicitările, ce ne trimite prin Dv., cel dintâiu Corp al Statului.

Națiunea română, sunt conștinși, nu va uita nici odată recunoștința ce se datorește oștirii, scut puternic al onoarei și independenței.

Sprijiniți pe patrioticele sentimente ale Senatului și ale țării întregi, vitejii nostri oșteni vor merge împreună cu Mine neclintiti pe calea mării și prosperității Patriei«.

CAROL.

Biurul Senatului s'a prezentat la palat și Dimitrie Brăteanu a rostit următoarele cuvinte:

»Măria Ta,

Senatul se simte fericit d'a prezenta astăzi Măriei Voastre felicitările sale respectuoase și omagiul simțimentelor sale de devotament, pe care le-a prezentat Prea Înălțatului nostru

curat cu faptul, că din o eventuală tragde în degete pe tema validității dreptului, nu sinodul, ci guvernul va eși biruitor, ca cel mai tare.

Dar fiind vorba de drept, ne permitem să scoatem și noi la suprafață un drept, — dreptul Metropolitului. Canonul 6 al sinodului prim ecumenic ne spune, anume, că: »nime nu poate fi episcop fără sentință și învoirea Metropolitului«. Ear' Andreiu baron de Șaguna scrie în privința aceasta următoarele în cartea sa: »Compendiu de dreptul canonic« (pag. 121):

— Mai departe se poate naște și acea întrebare, dacă poate cineva să se facă episcop peste judecata Metropolitului? Aceasta își află deslegare în des citatul canon al 6-lea al sinodului ecumenic I, în care lămurit stă, că: dacă cineva s'ar face episcop peste judecata Metropolitului, marele sinod a hotărât, că *unui ca acestuia nu i-se cuvina a fi episcop*.

Să punem deci întrebarea astfel: Are sau nu are și Metropolitul dreptul de a-și spune judecata în chestii de alegere de episcop? Și dacă îl are, nu cred cei dela Arad, că are și datorința a griji, ca acest drept să-i fie respectat?

Cei în drept să mediteze asupra lucrului. N'am scris de altcum, nici articolul din numărul 139 al ziarului nostru, nici cel de acum, în scopul de a provoca discuții cu foaia dela Arad; ci le am scris în urma datorinței ce ne incumbă de a apela la tactul și înțelepciunea deputaților sinodali din diecesă Aradului, ca la noua alegere de episcop să caute și să resfire norii ce amenință cu primejdie biserica noastră națională, și credem, că domnii deputați, cărora tot așa le zace la inimă binele de obște ca și nouă, ne vor înțelege.

(Am făcut loc răspunsului atât de obiectiv al »Telegrafului Român« dela 21 Dec. 1902 (3 Ianuarie 1903) referitor la neîntărirea dela Arad. — Ce deosebire intră injurăturile, persiflările și amenințările »T. P.« la adresa capului bisericesc, cari stau fără păreche în

analele privitoare la afacerile bisericilor românești.

Invectivile aceste la tot cazul vor contribui la destrăbălarea treburilor diecesei arădane și vor provoca ingerarea guvernului în măsură mare. Oare atunci cari sunt vrednici de blăstemul oamenilor de bine? Dat ne va fi a face esperințe și mai triste!

„Revista Economică“

Unicul organ de specialitate al băncilor române în Nr. 52 dela 27 Decembrie 1902 st. n. publică următoarele:

„La finea anului.“

Cu numărul de față încheiăm un nou an al existenței »Revistei Economice«.

Timpul decurs dela înființarea acestui organ, ce e drept, e relativ încă foarte scurt, dar cu toate aceste suficient spre a ne putea forma o judecată asupra întrebării, dacă și într-un cât ni-a succedat prin lucrarea noastră de pânăci a ne apropia de ținta ce am urmărit-o prin crearea și dezvoltarea publicației noastre.

Responsul ce trebuie să ni-l dăm la această întrebare, — o recunoaștem cu toată sinceritatea, — e puțin încurajator, încât astăzi, după 4 ani de zile, nu putem enunța cu deplină convingere nici chiar aceea, că jertfele bănești destul de considerabile ce le-a reclamat susținerea »Revistei Economice«, și munca asiduă și grea la care ne-am supus, nu au fost zădarnice.

»Revista Economică«, după intențiunea fondatorilor ei, avea să stea în cea mai intimă legătură cu institutele în al căror serviciu a fost pusă; avea să le fie nu numai un bun sfătuitor, ci totodată și o credincioasă călăuză în daraverile lor de toate zilele, precum și terenul pe care experiențele, cunoștințele și vederile cercurilor largi ce conduc băncile noastre, să devină un bun comun al totalității acestora.

Această parte de caracter pur practic a serviciilor ce avea să le facă

»Rev. Ec.«, nu s'a realizat. Dintre suatele de funcționari și conducători ai băncilor noastre au fost foarte puțini, ba aproape nu s'au găsit de loc, cari să useze de ospitalitatea revistei noastre spre a conlucra la dezvoltarea și perfecționarea organizației economice-financiare a poporului nostru.

Constatăm prin aceasta un fapt trist — nu numai pentru noi, ci preste tot și pentru starea în care se află băncile noastre. Căci nu credem că această regretabilă aparițiune să se poată atribui numai împrejurării, că redacțiunii noastre nu i-ar fi succedat a ținea revista la un nivel care să satisfacă așteptările și să câștige simpatiile cercurilor interesate, ci în mare parte va trebui să o atribuim și indiferentismului elementelor angajate astăzi la conducerea băncilor noastre. Se pare anume, că nu avem încă oameni cu cunoștințe de specialitate mai superioare, că în administrarea institutelor noastre suntem lipsiți și de prevederea necesară pentru viitor și ne conducem numai de interesele momentului, fără a ne preocupa mult de soarta noastră de mâne.

În vederea acestor stări nici jertfele bănești, nici îmbunătățirile aduse foii noastre în timpul din urmă, nici munca zeloasă a micului nostru grup de colaboratori interni, nu au putut face din »Revista Economică« ceea-ce avea să fie, și continuând stările de pânăci, probabil deja în timp apropiat va trebui să ne punem întrebarea, dacă are ori nu rațiune a aduce și în viitor jertfe atât de mari spre a servi o serie de instituțiuni, care pare că nu reflectează la serviciile noastre.

Înainte de ce am lua însă o hotărâre definitivă în această chestiune, este datoria noastră a nu părăsi cauza ce o servim cât timp o mai putem susține cu speranțe de reușită.

Vom continua deci a ne face datoria și vom insista, eventual și cu mijloace mai drastice, ca și alții să și-o facă. Căci scopul ce îl urmărește revista noastră: consolidarea instituțiilor noastre financiare, nu se poate realiza decât cu concursul conducătorilor acestora.

Lamentările ce se cuprind în acest articol final sunt la tot cazul îndreptățite. Ținta urmărită nu se va ajunge însă până atunci, până când în direcțiuni și comitetele de supraveghere se vor dispune alegerile după sprinceană; până când membrii direcționali nu vor fi bărbați, cari să umble pe picioarele proprii și să știe medita asupra chemării lor cu capul lor propriu și să nu joace rolul de marionete, puși la discrețiunea a câte unui director executiv sau președinte fără suflet și cu însușiri despotice.

În restimp de 4 ani nici pe departe nu s'a ajuns la oare cari unificări, ce privește administrarea însăși, cu atât mai puțin s'a atins acea dorință, ce să pusesse de problemă la apariția acestei reviste economice.

Pedecă stagnatoare la o dezvoltare mai intensivă presupunem a fi fost, și va fi și în viitor, »acea împrejurare, că »R. E.« este supusă unui control prea aspru din partea susținătorilor ei, întrucât discușiunile libere, mai cu seamă din partea celor aievea chemați, sunt rari sau cu deservire exchise. Dacă și în viitor se va urma tot așa, apoi toată munca asiduă și grea va fi și mai zădarnică.

Să ne recunoaștem păcatul propriu. Cele mai multe institute în mod egoistic retac experiențele zilnice, ce le fac pe terenul economic-administrativ, în loc de a le împărtași, după praxa revistelor străine de asemenea natură. Dacă și în viitor va dăinui asupra institutelor și conducătorilor lor tot acest sistem de jaluzie și va lipsi simțul comun bine priecut, apoi la rezultate progresive se nu ne așteptăm, ci și peste zeci de ani tot aci vom rămânea.

A învinui sutele de funcționari ai băncilor noastre, că nu s'au folosit de ospitalitatea revistei spre a conlucra la dezvoltarea și perfecționarea organizației economice-financiare peste tot, se poate aplica, credem noi, numai acolo și numai la aceia, cari au directori liberali și cari admit, ca și funcționarii să-și aibă păreriile lor. Unde însă regulele draconice, vrednice de alte vremi, atîrnă ca sabia lui Damocle de

Domn la primirea noii îmbrăcătoare a luarei Plevnei.

Pe când eroismul oștenilor Români și al Augustului lor Șef crea României titluri neprescriptibile la stima și la iubirea lumii întregi, Măria Voastră ați luat și luați o parte activă la apărarea Patriei, căutând a ușura suferințele bravilor noștri oșteni, rane pe care ei le primesc voioși pe câmpurile de bătaie, pentru-ca să vindece rana cea mare a țerei noastre, pentru-ca să dea României, independența atât de dorită.

Să trăiți Măria Ta!

Să trăiască armata română și ilustrul său Șef!

Trăiască România liberă și independentă!

La 15 Decembrie, Domnitorul s'a reîntors în capitală, fiind primit cu mare entuziasm.

Dela gară, Domnitorul s'a dus dea dreptul la Metropole, de unde apoi, după serviciul Te-Deumului, a intrat în sala ședinței Camerei și a ținut următoarea cuvântare:

»Domnilor Senatori,

»Domnilor Deputați,

»În anul 1866, când am pus piciorul pe pământul românesc, am venit mai întâiu în mijlocul Representațiunii Naționale, spre a spune țării că din acea zi vom împărtași împreună soarta cea bună ca și pe cea rea.

Unsprezece ani au trecut de atunci. Multe greutăți, multe nevoi am avut de învins. De șese luni, mari și însemnate evenimente

s'au petrecut. Locul meu în asemenea împrejurări era în fruntea oastei, care apăra moșia românească, onoarea și neatinerea ei. Țara știe cum armata și-a făcut datoria, cum ea a realizat speranțele puse într'însa, justificând și nestrămăntata Mea încredere.

Intorcându-mă de pe câmpul de luptă, astăzi când cele mai scumpe din datorințele dela o mie optsuteșasezeci și șese s'au îndeplinit, am voit a veni iarăși în mijlocul D-V. spre a mulțumi de felicitările ce Mi-ați trimis prin delegațiunea însărcinată a Mă întimpla în Bulgaria. Din fericire, evenimentele au mers mai repede decât se credea, și astăzi avem o nouă pagină de înscris în istoria noastră, căderea Plevnei.

Știu și am simțit că țara a fost într'un cuget unită cu Mine în toate grelele împrejurări prin cari am trecut, și că ea atresăltat de bucurie la auzirea izbândelor armatei noastre.

Sunt mândru că am fost în capul ei pe când și-a vărsat sângele pentru independența scumpei noastre Patrii.

Dumnezeu să binecuvinteze România de sine stătătoare și să întărească pururea viteza noastră armată!

Amintirea acestor fapte s'a sărbătat acum după trecere de un sfert de veac în chipul următor:

Martți, 26 Noembrie, o delegațiune a infanteriei s'a prezentat la Palatul Regal, spre a oferii M. S. Regelui un obiect de artă, cu ocaziunea iubileului de 25 ani al războiului independenței.

Delegațiunea era compusă de d-nii: General Iarca, comandantul corpului IV de armată; General Tătăreanu, comandantul diviziei IV. infanterie; General Angheliescu, comandantul brigadei VIII. infanterie, și de câte un colonel, un locotenent colonel, un maior, un căpitan, un locotenent și un sublocotenent din fiecare corp de armată; ear' de un locotenent colonel, un maior și un căpitan din divizia activă.

La ora 2 p. m., Maiestățile Lor cu Altețele Lor Regale și A. S. R. Principele Carol intrară în sala tronului, unde se aflau: dl Sturdza, președintele consiliului și ministru de războiu, delegațiunea oficerilor în ordinea vechimei, casele militare Regală și Princiară.

Dl General Iarca, luând cuvântul în numele oficerilor, se exprimă astfel:

Maiestate,

»Infanteria recunoșcătoare Maiestății Voastre pentru tot binele ce a făcut armatei și pentru gloria neperitoare ce i-a dat, îndrăznește să ofere Maiestății Voastre acest dar, în semn de dragoste, de devotament și de recunoștință ce păstrează Maiestății Voastre și întregii Familii Regale.«

Darul oferit era o frumoasă statuă de bronz, turnată la școala de meserii și reprezentând un dorobanț în ținuta de campanie cu arma la picior. Pe soclu, lucrat asemenea cu multă artă, se ved baso-reliefuri reprezentând trecerea Dunării, bătăliile dela Grivița și dela Smârdan, precum și o inscripție arătând nominal pe toți oficerii de infanterie morți pe câmpul de luptă, iar numeric pe

cei răniți, precum și gradele inferioare, atât morți cât și răniți.

M. S. Regele răspunde în modul următor:

„Primesc cu vie mulțumire acest frumos dar, ca o nouă dovadă a credinței armatei și ca o scumpă amintire a războiului, în care infanteria a avut un rol așa de însemnat. Mă bucur că ați ales tocmai chipul unui dorobanț, care a câștigat în campania noastră o adevărată popularitate. Regimentele de infanterie și batalioanele de vânători pot privi cu mândrie pe camarazii lor, cari au cules la Grivița, Plevna, Rahova și Smârdan lauri neperitoare. Acolo trupele pedestre au întemeiat renumele lor; trofeele cucerite pe câmpurile de bătălie, mărturisesc cu ce avânt au luptat și cu ce vitejie au înfruntat toate primejdiile. Sunt convins că faptele războinice din trecut vor fi deapurarea un puternic îndemn pentru viitor, și că armata nu va uita nici odată marea epocă când s'a redeșteptat acum 25 ani vitejia strămoșească. Mulțumesc pentru cuvintele călduroase cu cari-mi oferiți acest frumos dar, împodobit cu episoade ale războiului și care are un preț deosebit pentru Mine.“

Ziua de 28 Noembrie, a 25-a aniversare a căderii Plevnei a fost vestită Capitalii prin 21 lovituri de tunuri.

La orele 10³/₄, M. S. Regele dimpreună cu A. S. R. Principele Ferdinand, a mers la biserica Sf. George Nou, pentru a asista la serviciul divin ce se oficia în amintirea acestei zile memorabile, străbătând calea Victoriei, Bulevardul și strada I. C. Brătianu, unde

asupra capului lor, acolo înceată chiar și păreri întemeiate pe praxă, prin cari de altcum numai folositoare ar deveni pentru institute și poate că ocrotitoare pentru clientelă.

Până când între directorii institutelor și funcționarii acelor să va susținea acel zid despărțitor; până când aceștia sunt expuși despotismului atârui ce director ignorant, care a ajuns ca musca în zăr în direcțiune pe temeiul lingușirilor tîrtoare, căruia îi lipsesc și cele mai primitive însușiri intelectuale; și până când poziția funcționarilor nu va fi regulată prin lege, ear' existența lor asigurată în mod permanent, devine ridiculă pretensiunea »R. E.«

Nimic mai trist pentru băncile noastre române decât diferența ce se aplică între directori și funcționari.

Oameni necualificați, cari abea își știu scrie numele, în viața lor nu au produs nimic, apoi oameni histerici, slugarnici și diletanți cunoscuți, se dărîme asupra funcționarilor și existenței lor!

Poftească și scrie careva funcționar un atare tractat, care ar implica în sine sanarea afacerilor dela o bancă, ai cărei directori sunt dresați de a vota la comandă și sunt aplicați a mistifica chiar și voturile, apoi ține-te la persecuții, și canări, conduită rea, cercetare disciplinară și alungare din post! Unde lipsește cultura inimii, te poți aștepta la toate.

În vederea acestor stări »R. E.« nu va acapăra colaboratori și nu va ajunge nici când la nivelul dorit.

Chemarea »R. E.« este să conlucre din puteri pentru stabilitatea funcționarilor, cari sunt mai strîns legați de soarta institutelor decât mulți directori slabi de inger. În această direcțiune dorește corpul funcționarilor să vadă o mișcare oare-care temeinică.

Numai cu un corp de funcționari stabil și permanent se va ajunge mai lesne consolidarea institutelor noastre financiare.

La această temă vastă vom mai reveni de altcum, rugăm pe cei interesați a se expectora în merit, noi bucuroși le deschidem coloanele noastre, promițînd discrețiune perfectă.

mulțimea, îndesată pe trotuare, aclama cu iubire și respect pe Suveran, aruncându-i flori; iar trupele ce au luat parte în paradă, înșirate dealungul stradei I. C. Brătianu până la biserica Sf. George-Nou, dete onorurile.

La sosire Maiestatea Sa a fost întâmpinat de dl D. Sturdza, președintele Consiliului de ministri și ministru de războiu; de d-nii ministri; de dl Balabanow, agent diplomatic al Bulgariei; de dl primar al capitalei; de dl comandant al corpului II. de armată; de d-nii generali și ofițeri superiori din rezervă, cari au luat parte în campanie, de d-nii generali din activitate, aflați în Capitală; de d-nii militari; d-nii adjutanți regali; comandantii de corpuri de trupă, precum și de d-nii ofițeri superiori și inferiori aflați în garnizoană.

M. S. Regele, la întrarea în biserică a fost întâmpinat de P. S. S. Arhiepiscopul Nifon, vicariul Sfintei Metropolii, care, înconjurat de clerul ofician, a început serviciul divin, în care timp drapelul trupelor din paradă au fost aduse în biserică și așezate în fața Regelui.

După săvîrșirea slujbei Maiestatea Sa a primit defilarea trupelor.

La orele 12, Suveranul străbătînd strada Lipsanilor și calea Victoriei, s'a reintors la Palat, fiind aclamat de mulțime pe tot parcursul.

Seara, la orele 7, a avut loc la Palat un prânz de gală, la care au avut onoare a lua parte dl ministru de războiu, toți d-nii ofițeri

CORRESPONDENȚĂ

Stimate Dle Redactor!

»Corul mixt« din Spini înființat de subscrisul, din tinerimea din loc, mișcat de iubirea și dragostea către s. biserică, în 16 Noemvrie c. n. anul trecut a dat o »producțiune teatrală« în favorul înființării unui fond pentru zidirea unei biserici noue, după ce biserica cea veche a fost grav lovită și mișcată în zidurile sale prin cele două fulgere descărcate asupra-i în vara trecută.

Venitele la producțiunea teatrală au fost de 37 cor. 70 fl., din care substrăgîndu-se spesele, a ramas un venit curat de 25 cor. Suprasolviri a incurs dela domnii: Farkas Zsigmond, notar cerc. în Jeledinți 2 cor., Onor. Demetriu Ianc, paroh în Turdaș 1 cor.; Chira George, docent în Spini 1 cor.; Nicolau Teodor, docent în Ocolușul mic 1 cor.; Aron Dungaciu 1 cor.; Victor Ghinea 1 cor. Deci primească toți d-nii participanți și suprasolvenți și pe această cale sincerile noastre mulțămite pentru bunăvoința și spriginul dat pentru interesul s. biserici.

Tot cu această ocaziune On. D. *Simion Corvin* jun. din Orăștie a donat s. biserici o icoană foarte frumoasă în preț de 20 cor., îi mulțămim și pe această cale, că ceea-ce a jertfit pentru mărirea și lauda lui D-zeu, se i-se răsplătească însutit.

În fine, On. Dle Redactor! Nu pot rețacea aceea, ca se nu aduc înaintea Onorului public cetitor trista împrejurare, că din comitetul bisericesc nici un membru n'a luat parte la producțiunea teatrală, afară de George Ciolna, cassar al școlii și membru în comitetul bisericesc: le-a fost frică că li-se va întempla ceva de vor ajuta cu filerul lor »concertul« pentru însăși biserica lor.

În 1/14 Ianuarie, seara la 7 ore, corul din Spini va da o producțiune teatrală tot în favorul s. biserici la »*Ciarda dela podul Simeriei*«.

Spini, la 1 Ianuarie 1903.

În numele coriștilor:

Ioan Avram,
paroh și instructor de cor.

NOUTĂȚI

Tuturor cetitorilor nostri le dorim »Sărbători fericele!«

— **Petrecere cu dans** va aranja tinerimea română din Orăștie și jur în sala Hotelului »Transilvania« din loc, Joi (a doua zi de Crăciun) 26 Decemvrie 1902, 8 Ianuarie 1903. Venitul curat este destinat pentru bisericile române din loc. Comitetul aranjator.

generali și superiori cari au luptat în timpul războiului Neatârării.

La orele 7 fără un sfert, Maiestățile lor și Altețele Lor Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria au intrat în sala de sărbări, unde s'au întreținut cu toate persoanele prezente.

În timpul mesei M. S. Regele a rostit următoarea impunătoare cuvîntare:

„Cu vie mulțumire Am întrunit astăzi împrejurul Meu pe vechii Mei tovarăși de luptă, ca să sărbăm împreună a 25-a aniversare a luării Plevnei.

N'am putut da o sfințire mai înălțătoare glorioasei aniversări a războiului, de cât ducîndu-mă insumi pe câmpul de bătălie, spre a depune, ca semn de vecnică recunoștință, cunune pe mormintele acelor cari au căzut în lupte.

Adînc mișcat Am stat în fața osemintelor bravilor nostri oșteni, cari odihnesc acum, departe de vetrele lor, în pămînt străin, însă mi-s'a pîtruns inima când Mitropolitul de Vratza, în frumoasa sa cuvîntare, a exclamat arătînd pe câmpul de luptă: Sculați-vă din mormintele voastre, Regele vostru a venit pentru a vă mulțumi pentru vitejia voastră. Da! Am venit la Grivița, spre a mă închina cu dragoste și venerațiune înaintea acestor vrednici fii ai țerei, care au jertfit viața lor pentru neatârarea României.

Un sfert de veac a trecut de atunci și faptele războinice sunt încă vii în mintea noastră; însă mai vie trebuie să rămână în sufletul nostru amintirea eroilor, cari au scris cu

Începutul la 8 ore seara. Prețul de înțrare: de persoană cor. 1.50, de familie 3 cor., logea cu câte 6 cor. Bilete de înțrare se află de vânzare numai seara la casă.

Oferte benevole se primesc cu mulțumită și se vor cita publice. Damaele sunt rugate a se presenta în toaletă simplă ori costum național.

Încât avem informări petrecerea va fi bine cercetată. Cei-ce din greșală n'ar fi primit învitate, sunt rugați a se privi prin aceasta de învitați.

— **Avansări în armata comună.** Pe ziua de 1 Ianuarie s'au făcut avansările în rezervă în armata comună. Între cei avansați sunt și următorii: Sublocotenenți în rezervă la infanterie: Gabriel Simon reg. 62, Ioan Ciuleiu 82, George Triffa 64, Stefan Mezei 82, Roman Lucerna 62, Sebastian Stoica 64, George Telescu 51, Emil Banciu 50, George Demeter 63, Vasile Varga 63. În artilerie: Dr. Sextil Pușcariu reg. 34 de div., Virgil Olariu 36, Ioan Comanici 34, Traian Mihaiu 36. — Cadeți aspiranți de ofițeri în infanterie:— George Preda 2, Anton Petric 2, Zernovie Gheaja 31, Ioan Balint 64, Artene Mureșianu 31, Mateiu Sirlinleanu 62, Nicolae Căldărea 31. La vînători: Victor Costantinescu bat. 28 de vînăt. — Următorii sub-ofițeri în rezervă din infanterie și vînători au fost avansați cadeți în rezervă: Nicolae Tamaș 31, Vasile Preșmereanu 64, Iosif Maioreșcu 63, Ilie Beleuția 31, Vas. Sălăgianu 50, Adam Damian 64, Vasile Magda 2, Nerva Oncu 51, Iulian Brașoveanu 51, George Voina 50. În cavalerie: Caiu Pop, la reg. 1. de husari. — În artilerie: Remus Cosma 36.

— **O tragedie.** Ai crede că e dintr'un roman știrea următoare:

În noaptea spre Dumineca trecută pacinicii locuitori din comuna Loman (Ungaria-de-nord) au fost alarmați de signale de alarmă. Casa țeranului Antonie Podric era în flăcări. Când o stîngeau mai cu zel focul, deodată se aprinde altă casă din capul extrem al satului. Apoi încă una, și încă una, — rînd pe rînd. Oamenii și-au pierdut capul. Toți știau că au de lucru cu un reușfăcător. Și într'adevăr, cercetînd, l-au prins pe țeranul Matei Rucan chiar în clipa când punea un mînunchiu de pae cu foc la streșina căsii lui George Mihoc. Rucan era un alienat pacinic, care trăia la rudenile sale în Lomna. Oamenii înfuriați l-au prins și l-au aruncat într'o boade de fîn ce ardea bobotae. Peste un pătrar de cias s'ermanul Rucan era scrum și cenușe.

sângele lor cea mai frumoasă pagină a istoriei noastre naționale.

Serbînd astăzi cu recunoștință a douăzeci și cincea aniversare a întrării triumfale a armatelor aliate rouso-române la Plevna, gîndesc la toți acei cari sub ordinezle Mele, au condus trupele la izbîndă. În amintirea acelor cari nu mai sunt, și urînd vieță lungă celor cari trăesc, ridic păharul Meu".

Ultimile cuvinte ale Suveranului au fost acoperite prin îndelungate și entusiaste ovațiuni.

Dl general de divizie în rezervă G. Angelescu, în numele camarazilor săi de arme, a închinat M. S. Regelui următorul toast:

Sire,
Astăzi sărbăm a douăzeci și cincea aniversare a căderii Plevnei, punctul cel mai important strategic din campania Româno-Ruso-Turcă din Bulgaria din 1877—1878, căderea căreia a și determinat succesul campaniei.

Sunt douăzeci și cinci de ani, Sire, de când sub înțeleapta Voastră conducere, ca cap suprem al armatelor aliate Ruso-Române, ce au operat la Plevna, oastea Română, sub impulsia Voastră a reînviat gloria străbună, a redeșteptat vitejia ostașului român în apărarea Patriei și Tronului.

Ca cel mai vechiu în grad dintre frații de arme aci prezenți, cari au avut fericirea sub comanda Maiestății Voastre să lupte pentru recucerirea independenței României, Permiteți-mi să vă adresez câte-va cuvinte din partea oastei:

Atunci a venit un vînt. În câteva minute satul era în flăcări. Ear' oamenii steteau neputincioși în stradă, scrișnind dinții, cu mâinile ridicate spre cer.

— **Emigrările la America.** Comisia emigrărilor din Washington a publicat raportul său despre anul financiar 1901—1902 în care se cuprind și datele statistice despre emigrările în Statele-Unite americane. Datele acele sunt prea triste pentru noi, scrie »Közgazdaság« dela 29 Decemvrie, pentru-că cifre autentice dovedesc că de mari și însemnate sunt emigrările din Ungaria. În anul amintit au emigrat din Monarchie peste tot 171.989 persoane în Statele-Unite, pe când în anul precedent abea 113-390. În anul ultim au emigrat 36.900 Slovaci, 23.609 Maghiari și 30.223 Croați-Slavoni; așa dară din țările coroanei ungare laolaltă 90.732 persoane, adică 52.70 procente, luând în băgare de seamă numărul emigranților din Monarchie. Afirmă numita foaie, că se pot calcula și 53%, adică se mai adaug și Nemții, Rutenii, Jidanii și alte naționalități emigrate din Ungaria. Acest conspect trist ar fi și mai dureros, dacă ni-s'ar pune la dispoziție datele statistice și din America-de-sud. În fine lamentează, că de zdrobitoare și apăsătoare pot fi ranele stărilor publice, dacă atîta oameni părăsesc patria lor, care i-a hrănit și crescut până acum, deși legile americane pun multe pedeci emigrărilor. Fața de aceste lamentări ce se zică bietul Român, care zilnic este asuprit de executori financiari, judecătorești și administrativi?!

— **Bancnote de 1000 coroane.** În 2 Ianuarie 1903 vor intra în circulație nouă bancnote și anume de 1000 coroane. Nouele bancnote au o lățime de 192 mm. și înălțime de 128 mm. Câmpul adevărat al bancnotei e de culoare vînătă și înfrumusețat cu un cap ideal de femeie și împrejur struguri și rose. Pe o parte e vulturul austriac, pe cealaltă emblema Ungariei. Pe partea austriacă e indicată valoarea bancnotei în toate 8 limbile din Austria, deci și românește, ear pe partea maghiară e numai text maghiar. Câmpul fundamental al bancnotei e brun. Deodată cu aducerea în circulație a nouelor bancnote, bancnotele de 1000 florini vor fi scoase din circulație și anume vor fi primite la banca austro-ungară și filialele ei până în 30 Iunie 1904; ear de atunci încolo până în 31 Decemvrie 1904 vor fi primite numai la institutele centrale ale băncei.

Cu un trimes al Provedinței V'a fost dat, Sire, să redeșteptați la vieață întreg neamul românesc ce zăcea de secolii în uitare sub impilarea străinilor ce-l încunjurase.

Prin actele Voastre mărețe, săvîrșite în scurt timp, Dinastia Hohenzollern și destinele întreg neamului Românesc sunt indisolubil legate pentru vecie și istoria Vă va denumi cu drept cuvînt Carol-cel-Mare, steaua mîntuitoare a României.

Așa fiind, permiteți-mi, Sire, ca în numele oastei, să Vă exprim simțimintele sale de iubire și adînc devotament ce Vă poartă, asigurându-vă că toți oștenii vor pu-ta vie în sufletele lor imagina cuvintelor »Onoare« și »Patrie« înscrise pe drapele și vor ști și pe viitor să aperse cu vitejie Patria și Augustul Tron ce L'ați edificat Inși-vă, rugăm pe cel Atotputinte a vă acorda vieață lungă, ca să domniți încă mult timp pentru propășirea României și vă urăm să trăiți Maiestate, să trăiască Maiestatea Sa Regina, trăiască Alteța Sa Regală Principele Moștenitor, trăiască Alteța Sa Regală Principesa Maria, trăiască scumpele odrasle Principele Carol și Principesele Elisabeta și Maria.

După prânz Maiestățile Lor au făcut din nou cerc până la orele 9 fără un sfert, când s'au retras în apartamentele lor.

La orele 9, M. S. Regele, împreună cu Altețele lor Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria, a mers la Teatrul Național pentru a onora cu prezența lor reprezentația de gală, dată cu prilejul aniversării acelei zile.

(Va urma).

Atentatul unui cocoș. Ignatie Pleot e funcționar la capitania districtuală în Suceava (Bucovina). Ignatie Pleot e însurat și nevasta lui ca bună gospodină ține o mulțime de găini în curte. Mai deunăzi a prins o găină, se o ducă în casă, pe semne voia se o taie, se o facă o supă bună bărbatului. Dar ce se vezi? Cocoșul, văzând că femeia prinde găina, sare drept în capul ei și începe se o ciocnească cu ciocul. Și tâlharul de cocoș își îndreptă atacurile drept la ochi, așa că cel stâng i-s'a și scurs pe loc. Încă e bine, că a sărit la timp o servitoare în ajutorul stăpânei, gonindu-l cu o mătură, căci biata femeie putea se rămână oarbă de amândoi ochii.

Colindă.

*In orașul Vișlaim
Venii boieri să vedem
Că astăzi ni-s'a născut
Domnul cel făr' de nceput,
Și astăzi s'a împlinit
Prorocirea de demult:
Că se va naște Christos
Mesia, cap luminos,
Din fecioara Maria
Din neamul lui Avraam
Din sămânța lui David
Din Duchul sfânt zămislit
Trei crai dela Răsărit
La închinare-au venit
Daruri scumpe aducând
Și câtra Christos zicând:
Culcate împărat ceresc
In salaș dobitocesc,
Te culcă pe fân uscat
De îngeri încunjurat,
Craii te vor lauda
Și mărire îți vor da:
Mărirește cei de sus
Și pace pân' la Apus.*

Priveghierea.

*Sus boieri, nu mai durmiți,
Vremea e se o gâtiți,
Casa se o măturați
Masa se o încăcați,
Căci umblăm și colindăm
Și pe Domnul căutăm,
Căci s'a născut Domn prea bun
In lăcașul lui Crăciun,
S'a născut un Domn frumos
Numele lui e Christos!
Nu dormim de astă-seară
Ci ședem în priveghieală,
Din seara ajunului
Până 'ntra Crăciunului
Sășteptăm pe Domnul sfânt
Ca se vie pe pământ,
Căci e fiul cerului
Și Domnul pământului.
In seara lui moș ajun
Vin copiii lui Crăciun,
Să cânte, să colindeze,
Viață lungă să uredze
Tuturor ce sunt în casă
Și se veselesc la masă.
Christos se le dea de toate
Viață lungă, sănătate.*

Ausită din popor de
Romulus Budotu.

V. 523/4—1902.végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel köhírré teszi, hogy a körösbányai kir. jbiróság 1902. évi V. 370/2 számú végzése következtében Dr. Moldovan Silvius ügyvéd által képviselt Kleka Alfréd javára Wagner Iulius petrosenyi lakos ellen 320 kor. s jár. erejéig 1902. evi junius hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1300 kor. becsült következő ingóságok u. m.: 2 darab hintó és egy omnibusz nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járás-bíróság 1902. évi V. 513/4 számú végzése folytán 130 kor 26 fill. tőkekötvetelés, ennek 1892 évi aprilis hó 2 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 213 kor. 63 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Petrosenyben alperes lakásán leendő esz-közlésére 1903 évi. január hó 15 napjának délelőtti 1/29 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1903 évi január hó 2 napján.

Magyar János,
kir. bir. végrh.

Kundmachung.

Behufs Sicherstellung von Victualien für die Truppen der Garnison Szászváros für das laufende Jahr 1903 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben. Die näheren Bedingungen können beim k. und k. Militär Stations-Kommando eingeholt werden.

Die Menage-Verwaltung.

Publicare.

Pentru asigurarea victualelor pe seama trupelor din Orăștie pe anul 1903, prin aceasta se escrie pertractare cu oferte. Condițiunile mai de aproape se află la comanda stațiunii militare ces. și reg. din loc.

Administrația menăgii.

„Donau“

societate de asigurare concesionată în Viena.

Asigură în condițiunile cele mai avantajoase:

a) **Contra daunelor de foc**, edificii de locuit și de economie, magazine de mărfuri, mobile, îmbrăcăminte, rufe, **cară și vite** de tot soiul, produse de câmp și de recoltă.

Asigurare favorabilă în pausal și în condiții avantajoase, mai departe: biserici, școli, edificii parohiale și edificii domeniiale, stabilimente de fabrici, mori etc.

b) **Pe viața omului** în combinațiuni deosebite de favorabile, capitalele asigurate se pot folosi atât pentru asigurarea viitoriului familiei (cas de moarte) cât și în cazul ajungerii unei etăți fixate a asiguratului și anumit după patru prospecte deosebite.

Informațiuni se dau și oferte se primesc la „Dacia“ institut de credit și economii, societate pe acții în Orăștie ca **Agentură principală**.

„DACIA“

institut de credit și economii, societate pe acții.

Reședința societății: **Orăștie** (Szászváros, Broos).

Birourile societății se află în casele proprii:
(Strada Berăriei nr. 12 lângă posta regească).

Capital social 100.000 cor.

Operațiunile societății sunt:

A) primește depuneri spre fructificare.

a) *depuneri* fără anunț până la 100 cor. 5 1/2 %.

b) *depuneri* mai însemnate cu anunț de un an cu 6 %.

c) *depuneri* făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6 %.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri se cuprinde în libelul de depuneri.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se rezolvază fără întârziere.

B) Acoardă credite personale pe lângă cambii sau obligații cu cavenți.

C) Acoardă împrumuturi pe efecte.

D) Acoardă împrumuturi pe lângă siguranță ipototecară.

E) Institue ramul de amanetare pe aurituri, argintării, pe lângă dispozițiile legale existente, procurându-și concesiunea forului competent.

F) Cumpără și vinde efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

G) Cumpără și vinde realități.

H) Cumpără și vinde ori-ce lucruri mobile.

I) Tot felul de întreprinderi comerciale și economice, în societate cu alții ori singură.

K) Finanțează patente.

L) Arêndează și exarêndează realități și alte drepturi și întreprinderi de tot soiul.

Directiunea.

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie Szászváros.

Opuri —
Bilete de log.
Broșuri —
Circulare —
Bil. de vizită
Invitări —
Bilanțuri —
Acții —
Cap. de epist.
Placate —
Ord. de dans
Adrese —
Compturi —
Note —
Preț Curent.
Anunțuri —
Registre —
Imprintate —
Couverte —
Bilete de cun.
Etc. etc. etc.

Există deja de 14 ani și este pro-
văzută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodată ca toate
acelea să fie estetic lucrate și
fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acuratețea cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlalte institute rom., precum și al privaților.